

VISOKI JUBILEJ EME LENARTIČ

Valček za stoletnico

V Domu starejših občanov za Bežigradom, je EMA LENARTIČ 21. septembra dopolnila točno 100 let.

Ema je bila rojena v Opatiji, tam je preživela tudi mladost – še v avstro-ogrske monarhiji. Izučila se je za trgovsko pomočnico, vendar je pozneje delala v gostinstvu. Iz dveh zakonov ni imela otrok, pač pa ima pastorko, ki jo v Domu redno obiskuje. Ema je bila in je še vedno zelo redoljubna ženska, pa naj gre to za osebno higieno ali za sobni red v Domu, kjer je že dve leti in pol. Še vedno si svojo posteljo pospravi sama – tega ne dovoli niti negovalkam – češ, da sama to

opravi bolj natančno. Redno hodi na delovno terapijo, para stare pletenine in z ostanki polni pletene igrače. Sodelavke in terapevte so zelo pohvalile njeno spretnost. O zdravju in slabem počutju ne toži, le noge so bolj betežne in naglušnost jo daje, prav zaradi slabega sluha se bolj nerada pogovarja. Še vedno pa rada bere, brez očal seveda, pa tudi tuje revije prelista saj zna, kot je rekla tri jezike: italijansko, nemško in hrvaško.

Ema ne pije alkohola in ne kadi, rada pa popije pravo kavico, pa tudi dober apetit ji še služi. Rada se spominja svoje mladosti, ko je v polnem žaru zaplesala

valček ali polko. Da je to res ni mogla zatajiti tudi na svoj stoti rojstni dan, saj je s partnerjem iz Doma in ob spremljavi harmonikarice Pepce Blejec, živahno zaplesala kar dva valčka.

Prisrčno slavlje, ki so se ga udeležili domala vsi pokretni stanovalci Doma, je pokazalo, da so delovni terapevti skupaj z vodstvom z veliko mero tenkočutnosti za vse te starostnike pripravili lep dan. Pri taki organizaciji je potrebno veliko volje in strpnosti – nagrada za to pa je bila hvaležnost v rosnih očeh starostnikov, njihov občutek, da tudi rojstni dnevni starostnikov niso pozabljeni.

IVANKA POLANEC

S prirčnega slavlja v Domu starejših občanov.

Foto: I. P.

ČRNUŠKI ČETRTOŠOLCI V ŠOLI V NARAVI

Mi in morje, to je veselje

Počitniški dom bežigradske mladine v Umagu so od 26. avgusta do 2. septembra »zasedli« četrtošolci iz črnuške osnovne šole Maksa Pečarja. Kar 104 učenci so skupaj z 10 vzgojitelji, medicinsko sestro in dobri kuharicami preživeli sedem lepih, poučnih dni ob morju.

Prva dva večera sem se imela priložnost malo pomešati mednje in moram reči, da je bila razlika v njihovem obnašanju prvi in drugi večer kar velika. Prvi večer so mirno poslušali tovaršico Ivco, ki jim je razlagala hišni red, drugi večer pa se jim je že poznalo, da so se zvečeli v lepo okolje ter se počasi začeli navajati na skupinsko življenje, na življenje brez staršev, ko so za marsikaj morali poskrbeti sami in se tako navaditi na samostojnost.

In verjamem, da je sedem dni kar prehitro minilo, tako učiteljem kot učencem, ki so morali krepko plyniti v roke in uporabiti tudi nove, če

so hoteli izpolniti vse cilje, ki so si jih zadali pred prihodom v šolo v naravi.

Najpomembnejši cilj je bil prav gotovo dosežen, saj se je od enaintridesetih neplavalcev naučilo plavati kar 29 učencev. Najbrž ni treba posebej poudarjati pomena znanja plavanja za telesni razvoj otroka obenem pa je to gotovo zelo pomembno za samozaščito. Zadovoljni so bili učenci in učitelji.

Morje pa je zanimivo tudi drugače, ne samo za učenje plavanja in plavanje. Zato je bil dopoldanski teoretični pouk, dopolnjen s popoldanskim praktičnim, o značilnostih morja in njegovih »prebivalcih« za res vreden pozornosti.

»Po zajtrku smo uro in pol učenec seznanjali z značilnostmi naravnih lepot Slovenije, kar je sestavni del učnega programa za četrte razrede. Največ pozornosti smo seveda posvetili morju in Primorju, ki

smo ju imeli priložnost opazovati in proučevati. To je, lahko bi rekla, idealna oblika poučevanja. Dopolnili smo jo še s sprehodi ob obali in s krožno vožnjo z ladjo ter z obiskom mesta Umaga.

Za razvedrilo po dokaj napornih učnih dnevih smo imeli športna tekmovanja in ples, ki so veliko pripomogla k prijetnemu, prijateljskemu ozračju med nami vsemi, ki smo skupaj preživeli te pozno poletne dni v Umagu.« je po končani šoli v naravi povedala Ivica Ogrin, pedagoški vodja.

STANKA RITONJA

ZBOR OBČANOV V SAVSKEM NASELJU

Preveč različnega gradiva

Krajani Savskega naselja so se 21. septembra zbrali na javno razpravo o gradivu Ljubljana 2000, o študiji prometa zazidalnega otoka BS 1/1 Savsko naselje, sprejemu samoupravnih sporazumov o ustanovitvi SIS občine ter o dopolnitvi zazidalnega načrta za južni del otoka M-5 Žale ter izgradnji kulturnih objektov, katoliške cerkve in mošeje.

Izredno dober obisk krajanov je pokazal, da jih zanima, kako se bo razvijalo Savsko naselje, kako bo usmerjen promet, kakšne bodo Žale, kje bodo postavljeni

kulturni objekti, kam s parkirišči in koliko zelenic bo ostalo.

Žal je po tri ure trajajočem zboru mnogo krajanov odšlo domov z nerazčiščenimi pojmi. Morda je bilo na dnevnem redu preveč raznoliškega gradiva. Kljub izredni prizadevnosti strokovnjakov, predstavnikov komunale, urbanizma, LUZ in projektantov, krajanje niso bili povsem zadovoljni z razlago. Namen zbor je bil seznaniti krajanje s predlogi oz. načrti, za katere še vedno obstajajo možnosti, če že ne večjih pa vsaj manjših sprememb. Verjetno bi bili rezultati razprave

le bolj učinkoviti, če bi posamezne točke, posebno tiste »boleče«, obravnavali vsako posebej. Vsaka od teh rekonstrukcij in gradenj namreč ne bo služila le kratkotrajno dobo, zato tudi odločitve ne smejo biti preurjenje. Tega se krajanje očitno dobro zavedajo.

Prav gotovo bo ta zbor sprožil med krajanje plaz pogovorov in ob tem tudi predlogov, s katerimi bodo pomagali razvozlati dolgotrno sporna vprašanja o prometu in zazidavi na področju Savskega naselja in Žal.

IVANKA POLANEC

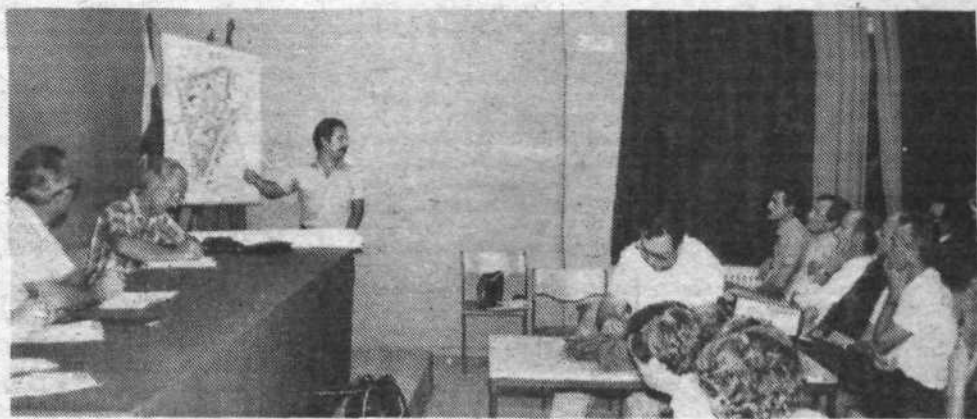

Foto: I. P.

Mladim slikarjem je vse prišlo prav, tudi zabojček z dvorišča. Stol pa si je dekletke sposodilo kar pri najbližji hiši v Gameljah.

Učenci je bilo prijetno med bučami na dvorišču rašiške domačije.

Foto: M. P.

Ex-tempore Rašica 1982

V petek, 17. septembra se je na Rašici zbralo nekaj nad 150 mladih likovnikov na vsakoletnem ex-tempore. Organizatorji, Muzejska zbirka NOB za mladino in Galerija Ceneta Stuparja, sta povabila k sodelovanju učence in dijake iz Domžal, Kamnika in Ljubljane. Odziv mladih likovnikov je bil dober.

Avtobusa, ki sta jih odstopila za to priložnost Elima in Gradbeno podjetje Bežigrad, sta že navsezgodaj pripeljala mlade risarje pred gasilski dom na Rašici. Potem, ko so žigosali podlage, so se mladi razlezli po vsej Rašici, pa tudi v Gameljah jih je bilo videti. Ko poročamo o takšnem srečanju kot je rašiški ex-tempore, velja tudi omeniti, da so z učenci in dijaki prišli na Rašico tudi njihovi mentorji. Na Rašici so se lahko marsikaj pogovorili, izmenjali izkušnje o svojem pedagoškem delu, nenazadnje pa v naravnem okolju poučili svoje učence o slikanju.

Likovniki ljubitelji so prišli na Rašico 18. septembra. V pozdrav so jim zaigrali nekaj lepih skladb člani ansambla Mandolina, potem pa so tudi oni postavili slikarska stojala in stole po vasi in okolici. Domačini so se že navadili slikarjev, stalnejši udeleženci ex-tempora pa so si že našli znanke med domačimi.

Prvi sadovi letošnjega rašiškega srečanja mladih likovnikov so že na ogled v Galeriji Ceneta Stuparja na Črnučah. Razstavlja 44 učencev iz trinajstih ljubljanskih osnovnih šol. Slike so kvalitetne in kažejo, da se udeleženci ex-tempora za delo na Rašici temeljito pripravijo. Na otvoritvi razstave so se zbrali vsi razstavljalci. Ob tej priložnosti so dobili tudi priznanja za udeležbo. V kulturnem sporedu sta sodelovala harmonikar Alojz Vindiš in recitator Miha Javornik.

M. Š.

Portreti Dunje Furlani v ZRMK

V avli razstavnega prostora ZRMK na Dimičevi 12, si lahko ogledamo razstavo oljportretov akademске slikarke DUNJE FURLANI.

Dunja Furlani je umetnica, ki jo odlikuje doslednost, visoka barvna kultura in realizem. Otroški obrazi razgrinjajo v sijočih očeh čustveno bogastvo otroškega sveta.

Mislím, da Dunja Furlani ravno v teh slikah išče simbol

lepote, odkritosti, nežnosti in nezlaganosti. Barva je tudi tista, ki poudarja njen karakter. Portretiranca ne prekinja z barvami, ne z izumetničenimi izhodišči, vendar je kontakt med motivnim sporočilom slike in gledalcem čist in jase. Razliko lahko čutimo pri avtoportretih, kjer lahko rečemo, da je slika že ploskovno izpeljana in morda avtorico pelje že v nova iskanja in hotenja.

Dunja Furlani je umetnica, duhovno povsem neodvisna od sočasnih dogajanj na likovnem področju. Zvesta je dvema osnovnima prvinama svojega slikarstva, figuri in barvi, ustvarja ne mence se za svoje sovostnike. Prav to pa je samosvojest slikarske poti Dunje Furlani, kar jo uvršča med umetnike, ki bi jih radi srečevali pogosteje.

IVA KRAMAR-SUBELJ

Krava Beka je bila najboljša

Z regijske živinorejske razstave na Barju

Na Barju pri Zadružnem domu je bila v sredini septembra velika regijska živinorejska razstava. Razstavljalí so kmetje iz KZ Vrhnika, Medvode, Ljubljana ter Emona TOZD Kooperacija iz Domžal. Poleg govode lisaste pasme-simentalke so razstavljali še konje, ovce in nekaj kuncev ter kmetijsko mehanizacijo.

Ocenjevalna komisija ni imela lahkega dela ne pri ocenjevanju govode, kakor tudi ne pri konjih, saj so rejci pripeljali na razstavo res najboljše živino iz svojih hlevov.

Naslov »Šampion 82« je dobila krava Beka, lastnika Petra Burgerja iz Most pri Komendi. Družinsko nagrado pa so dobili Gabrovski iz Šentjošta za 6 lepih plemenskih krav.

Komisija je ocenjevala tako govodo kot konje predvsem visokega okvirja. Govodo te pasme daje več mesa in ima boljše mlečnost.

»Posebno razveseljivo je dejstvo da na Barju ponovno oživljamo konjerejo ter da končno dobiva tisto mesto, kot ga je imela nekoč«, je dejal dr. Jože Jurkovič, veterinar in predsednik komisije za ocenjevanje konj. Prav na barjanskem področju imajo zaradi dobre osnovne krme veliko prednost za uspešno prirejo hladnokrvnih plemenskih konj. Tega se zavedajo tudi kmetje posebno v zadnjem času, ko konji dobivajo novo ceno.

V Kmetijski zadrugi Ljubljana so letos začeli z organizirano rejo ovac. Na razstavi so predstavili dva tropsa, oba štata bila tudi nagradna.

Zanimiv je bil tudi ogled kmetijske mehanizacije. KZ Ljubljana je razstavljala traktorje SAME s priklički. Le-ti so še posebej primerni prav za mehko barjansko zemljo.

IVANKA POLANEC

TABORNIKI
BIČKOVE SKALE

250 ljudi na prvem zboru

Taborniki odreda Bičkova skala so 13. septembra organizirali prvi letni zbor. Na bujno zelenem vrtu ob Slovenčevi cesti se je zbralo kar okoli 250 ljudi, ki so navdušeni taborniki ali pa to hočejo postati. Po letih zelo pisane množice, od petletnih pa tja do dedkov in babic, se je ob žvižgu piščalke postavila v zbor in za uvod v novo delovno leto zapela taborniško himno Dviga plamen se iz ognja. Po končanem uradnem delu je vsak vodnik zbral svoje člane in se umaknil v svoj kot, vendar je vrt kljub velikosti komaj skril med zelenje vse majhne skupinice, ki so se želele v miru dogovoriti za dan in čas sestankov in za program, ki ga bodo letos izvajali.

Ko je bilo vse dogovorjeno in vpisani novi člani, ki jih je letos res veliko, je taborniška hišica in njena okolica spet postala mirna in tako bo ostala vse do naslednjega tedna, ko se bodo začeli sestanki in redno delo taborniškega odreda Bičkova skala.

T. L.